

Publicerad 2014-04-10 13:25 av Nanna X

Påskkalendern skrivs i stafett tillsammans med TornTrappThrillern. Läs hans nästa episod i morgon!

Haran o Ugglon, episod 37

Efter landningen, som skett helt mjukt på planetens bevärdade yta men ändå orsakat en ljudlig krasch eftersom tvättmaskinen lyckats kollidera med både skrotägget och vägkorset på en gång, stapplade djuren ut i det fjäderlätta ljuset och fyllde sina lungor. Visst doftade det lite bränt, men att det ändå var ett uppfriskande luftombyte jämfört med den unkna sköljmedelsmättade atmosfären i tvättmaskinen var alla djur rörande överens om.

En gyllene Giraff med ett praktfullt halsband av äggskal och fjädrar stod plötsligt framför dem och bugade med sin långa hals.

- Välkommen till Giraffinland, före detta Schlaraffenland, i folkmun kallat Påskplaneten! Ni kan kalla mig Giraffin.

Giraffin talade med en smidig och klangfull stämma. Utturn tyckte han lät som en trombon.

- Schlaraffenland, är det inte landet som flyter av mjölk och honung, och där stekta sparvar flyger in i munnen på den som gapar? undrade Ugglon, som både ville antyda att han var hungrig och på ett diskret vis ge exempel på sin beläsenhet.

- Så sant, så sant, nickade Giraffin. Som ni säkert redan anat beboddes den här planeten en gång av fjäderfän av alla de slag: hönor, tuppar, korpar, påfåglar, storkar och svanar. Tyvärr dog de ut, ungefär som dinosaurierna på er planet. Det blev helt enkelt för mycket fjädrar överallt, så fåglarna nådde inte ner till marken för att plocka i sig mat. Av detta blev de så deprimerade att de alldeles glömde bort konsten att flyga. Vi Giraffin klarade oss fint, eftersom vi nådde upp att beta från träden och efterhand fick ha födan där för oss själva. Bästa gäster, jag förstår att ni är hungriga efter den långa resan. Klättra upp för stammen här så ska ni finna både löv och sparvar!

De utsultna djuren var inte sena att efterkomma Giraffins uppmaning. I trädkronan fann de löv och frukter, vatten och nektar, sparvar kanderade i honung och en lång rad andra delikatesser. De åt, drack och slappnade av, trötta efter färden. Älgan stämde upp en välkänd påsksång:

Nu vändas tusen stekta ägg...

Alla skrattade. Ändå var det något som inte kändes riktigt bra. Det var som om något fattades. När sången tystnade hörde de på avstånd Harans klara stämma. Men nu sjöng hon inte mer, hon klagade och kved.

- Det är dags, mumlade Rävinn, med något omisskännligt generat i blicken. Det är tid nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten